

KITEKINTŐ

KÖNYVTÁR, AMI ÖSSZEKÖT

Két hosszú hét telt el, az őszi szinkavalkád-ba borult fák is ledobták tarka koronájukat, de még mindig érzem arcomon az októberi napsütés pírját, s a friss dunai levegőt, amit akkor szívtam lelkembe, mikor egy csodálatos hónapot tölthettem el a budapesti ékszerdobozkánkban, az Országgyűlési Könyvtár ösztöndíjprogramján.

Egy ifjú, leendő könyvtáros sorai következnek.

Idén IX. alkalommal került megszervezésre az Országgyűlési Könyvtár által a „Könyvtár, ami összeköt” című ösztöndíjprogram. Számomra nem volt kérdés, hogy részt veszek-e a tanfolyamon, mivel már tavaly értesültem róla, így már csak arra vártam, hogy újra meghirdessék a pályázatot, testben és lélekben felkészültem, ám ami ott várt ránk, az minden elvárásunkat felülmúlta. A pályázatra a Könyvtárak a nemzetpolitikai feladatok szolgálatában (gyűjteményszervezés, szolgáltatáspolitiká, szolgáltatásmarketing) témakört választottam.

A programon összesen tizenheten vettünk részt, tíz ösztöndíjas, és hét delegált kolléga. Az ösztöndíjasok között 5 erdélyi, 1 kárpátaljai, 1 felvidéki, 1 délvidéki, s 2 budapesti könyvtáros volt.

Az első hét az ismerkedésről, a bemutatkozásról szólt, minden kedves kolléga bemutatta otthonát és munkahelyét, így egy kis ízelítőt kaptunk a külhoni könyvtárak működéséről. Illetve az Országgyűlési Könyvtár részletesen beavatott bennünket a részletekbe.

A második és a harmadik héten már a mélyvízben lubickolva naponta 1-2 budapesti könyvtárba látogattunk el, ahol minden apró kis műhelytitokba beavattak. Ellátogattunk

a Magyar Nemzeti Múzeum Könyvtárába, Budapesti Corvinus Egyetem Könyvtárába, Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeumba, Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárba, Központi Statisztikai Hivatal Könyvtárába, Országos Széchényi Könyvtárba, Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Könyvtára, a Piarista Gimnázium Könyvtárába, MTA Könyvtár és Információs Központba, ELTE Egyetemi Könyvtárba, Országos Idegennyelvű Könyvtárba, Kúria Tőry Gusztáv Jogi Szakkönyvtárába. Mindamellelt a hétvégék sem maradtak szabadon, ekkor utaztunk el a kecskeméti Bács-Kiskun Megyei Katona József Könyvtárba, a Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményeinek Nagykönyvtárába, a Sátoraljai Magyar Nyelv Múzeumába, s kellemes perceket tölthettünk el a Pannonhalmi Apátsági Könyvtárban, és a győri Kisfaludy Károly „pötytyös” könyvtárban.

A negyedik héten mindenkinek lehetősége volt szabadon választani 1-1 könyvtárat, ahova szívesen visszalátogathatott, s mélyebben elmerülhetett az adott szakterületen. Én a Szabó Ervin Könyvtár gyűjteményszervezési osztályán, illetve az Országgyűlési Könyvtár, Községi média részlegén, illetve az Európai Unió Letéti Gyűjtemény szakreferensénél, Czákne Szomor Ildikónál jártam.

Mivel még nagyon pályakezdő vagyok, így számomra nagyon nagy előrelépés volt, mint szakmailag, mint tapasztalatszerzés terén. Sok új, hasznos információval gazdagíthattam a mentális raktáramat.

Amit még kiemelnék, nagy öröömre szolgált, hogy ezt a négy hetet együtt tölthettük a muzeológus kollégákkal, akik a „Múzeum

határok nélkül” című ösztöndíjprogramon vettek részt.

Kiváló kollégákat ismerhettem meg ezekben a napokban, kisebb családdá fortunk össze itt a Duna-partján, az Országgyűlés épületében, ahol a hivatás legjobbainak az előadásain vehettünk részt. Köszönettel tartozunk *Redl Károly, Villám Judit, Czákne Szomor Ildikó, Maltsik Balázs*

főszervezőknek, akik mint minden évben ilyen színvonalas tanfolyamot szerveznek a Kárpát-medencei könyvtárosoknak.

Nem is szaporítom tovább a mondandómat, inkább beszéljenek a fotók erről a csodás négy hétről és a kedves kollégákról.

Kraszulyák Orsolya

forrás: <https://bit.ly/2PsxoPJ>

[letöltve: 2019. 12. 04.]

ÖRÖKZÖLD

Régi jó idők. Mintegy két évtizeddel ezelőtt, mint valami komikusnak tetsző dolgot jegyeztem ki magamnak, hogy amikor 1555. január 8-án *Martin Boltot* a jénai hercegi théka könyvtárosává kinevezték, a következő járandóságokat állapították meg a számára: 8 frt készpénz, 10 garas heti kosztpréz, két rend-

udvari öltöny, egy kocsi szálfá, 12 véka árpa és 12 véka rozs. Azt hiszem, nem egy kolléga, aki legutóbb az V. vagy a VI. fizetési osztályba került, a IX. és X.-be sorozottakról nem is szólva, szívesen cserélne a derék *Bolt* mester javadalmával. (SP)

Forrás: Vegyes közlemények in Magyar Könyvszemle 27 (1919/1-4) 140.

OLÁH RÓBERT KOLLÉGÁNK, AZ IDEI SZEGEDI KIS ISTVÁN ÖSZTÖNDÍJ EGYIK NYERTESE

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából a Magyar Alkotóművészeti Közhatalmú Nonprofit Kft. második alkalommal hirdetett egy évre szóló, havi bruttó 200 ezer forintos ösztöndíjat fiatal egyháztörténészek számára. A tavalyi ösztöndíjasok közül heten folytathatják a protestáns egyháztörténeti kutatásaikat az állami támogatásnak köszönhetően, köztük *Oláh Róbert* kollégánk, a Tiszántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtára, Debrecen munkatársa.

Oláh Róbert az előző évben a 17. század első harmadáig kiadott református igehirdetéseket vizsgálta, az új ösztöndíj időszakban pedig a korábban olvasott prédikációs szövegek további hasznosítása mellett új források bevonásával többek között azt kívánja feltárni, hogyan jelentek meg a korabeli teológusok forrásai között Kálvin művei.

Szívből gratulálunk!

forrás: <http://www.reformatus.hu/mutat/16858/>